

РЕШЕНИЕ

№ 5964

гр. София, 30.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5897** по описа за **2020** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, във вр.с чл. 63, ал. 1, изр.2 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на дирекция "Инспекция по труда"-гр.С., срещу решение № 77399 от 27.04.2020 г., постановено по н.а.х. дело № 17400/19 г. по описа на СРС/134, с което е отменено НП № 22-006104/21.10.2019 г., издадено от директора на дирекция "Инспекция по труда"- С., с което на А. Ф. С. Е., за нарушение по чл. 3, ал.1, т.1 б."а" от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал.5 от Кодекса на труда, е наложена имуществена санкция в размер на 1500 лв. на основание чл. 414, ал.1 от КТ.

С касационната жалба са наведени доводи за неправилност на решението поради постановяване му в нарушение на закона. Според оплакванята в касационната жалба, въззивен съд не е съобразил правилото, че соченото нарушение по чл. 3, ал.1, т.1 б."а" от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за изпращане на уведомлението по чл. 62, ал. 5 от Кодекса на труда е специална по отношение на общите разпоредби на чл. 62 от КТ, тъй като е създадена и издадена за да регламентира детайлно реда, начина, формата и сроковете за изпращане на уведомления по чл. 62, ал. 5 от КТ. Според изложеното в жалбата, нарушен е реда предвиден императивно в чл. 1 от Наредбата, касателно срокове и форма на

изпращаните уведомления по тази Наредба. Твърди се доказан по безспорен начин нарушение, като искането е за отмяна решението на СРС и с друго, постановено по същество се потвърди наказателното постановление.

Ответникът по касационната жалба в приложен към касационната жалба отговор изразява становище за неоснователност на жалбата.

Представителя на СГП счита касационната жалба за основателна.

XX-ти касационен състав, АССГ, като се запозна с обжалваното решение и обсъди доводите, посочени в жалбата и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал.1 АПК във вр.с чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН, от надлежна страна и срещу подлежащо на касационно обжалване съдебно решение, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е приел за установено от фактическа страна, че при извършена проверка по спазване на трудовото законодателство ответникът по касационната жалба, в качеството си на работодател не бил изпратил уведомление в ТД на НАП съгласно чл. 62, ал.3 от КТ в определения 3-дневен срок. Нарушението било квалифицирано от актосъставителя като такова по чл. 3, ал.1, т.1 б."а" от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за извършване на уведомления по чл. 62, ал.5 от КТ. Въз основа на тези констатации бил съставен АУАН и било издадено процесното НП.

Въззивният съд е отменил НП като е приел, че същото е незаконосъобразно като постановено при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и в нарушение на материалния закон поради неправилно определена правна квалификация на нарушението, вследствие на което и неправилно е ангажирана имуществената отговорност на дружеството – работодател с издаденото наказателно постановление. По отношение фактически обстоятелства по установяване на нарушението въззивен съд е изложил подредеността на фактите, което не се спори от страните и касационен състав споделя тези изводи.

Решението на СРС е правилно.

Безспорно е установено, че работодателят не е изпратил уведомление по чл. 62, ал.5 КТ в ТД на НАП в законоустановения 3 - дневен срок от сключването на трудовия договор. Съгласно разпоредбата на чл. 62, ал.3, изр.1 от КТ в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите.

Правилно СРС е преценил, че АНО съществено е нарушил императивните норми на чл. 42, т.5 и чл. 57, ал.1, т.6 от ЗАНН, като в АУАН и в НП е квалифицирал допуснатото нарушение по чл. 3, ал.1, т.1 б."а" от подзаконовия нормативен акт –Наредба № 5 от 29.12.2002 г. за съдържанието и реда за извършване на уведомления по чл. 62, ал.5 от КТ. Нормите на Наредба № 5 от 29.12.2002 г. са специални единствено по отношение на формата, съдържанието и реда за извършване на дейността по уведомяване на НАП, което е видно и от самото заглавие на подзаконовия нормативен акт. Посочените от актосъставителя, а впоследствие и от наказващия орган норми от Наредба № 5 от 29.12.2002 г. не могат да заменят

законовата разпоредба, съдържаща общото правило за поведение по чл. 62, ал.3, изр.1 от КТ. Разпоредбата на чл. 62, ал. 3 от КТ задължава работодателите или упълномощени от тях лица в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване да изпратят уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. При това положение е правилен и законосъобразен извода на районния съд, че е налице нарушение на нормата на чл. 62, ал. 3 от КТ и съответно е осъществен фактическият състав на санкционната норма на чл. 414, ал. 3 от КТ, съгласно която, работодател, който наруши разпоредбите на чл. 61, ал. 1, чл. 62, ал. 1 или ал. 3 и чл. 63, ал. 1 или ал. 2, се наказва с имуществена санкция или глоба, в размер от 1500 до 15000 лева. Касационен състав не споделя оплакването, че Наредбата е специален закон по отношение на КТ, първо поради различната йерархична структура, второ, по причина, че КТ е предвидил специалния ред, а подзаконовия акт е издаден в съответствие с установяване на реда за изпълнение от страна на работодател на специални изисквания, определени в Наредбата, но в изпълнение на чл. 62 от КТ в сочените хипотези и последно – Наредбата не предвижда санкции, а такива са определени в КТ.

На следващо място, също толкова значимо е и допуснатото от АНО неправилно посочване на приложимата санкционна норма. Нормата на чл. 414, ал.3 КТ предвижда имуществена санкция за работодател, който наруши изрично посочени разпоредби на кодекса, сред които е нормата на чл. 62, ал.3 от КТ. Неправилно наказващият орган е приложил общата санкционна разпоредба на чл. 414, ал.1 КТ, която се отнася за нарушения на разпоредбите на трудовото законодателство извън правилата за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд. При наличието на специална правна норма и при предвидени в нея размери на имуществените санкции, АНО е следвало да приложи специалната норма чл. 414, ал.3 от КТ.

Предвид изложените съображения, решението на СРС е правилно и законосъобразно, не са налице посочените в жалбата касационни основания за отмяна на обжалвания съдебен акт, поради което последният следва да бъде оставен в сила.

По тези съображения, XX касационен състав на АССГ

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 77399 от 27.04.2020 г., постановено по н.а.х. дело № 17400/19 г. по описа на СРС/134

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Председател:

Членове:1.

2.

Заповед ЛС

№ 1252/28.10.2020

„за“

Председател АССГ